

Μητροπολίτης Άνθιμος Ρούσσας (1934 - 2025): Μια ζωή προσφοράς και αγώνων για την Εκκλησία

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλονίκης](#)

Ο Μακαριστός Μητροπολίτης πρώην Θεσσαλονίκης [κυρός Άνθιμος](#) (κατά κόσμο Διονύσιος Ρούσσας), ο οποίος διακρίθηκε για τους αγώνες τους για την Εκκλησία και την πατρίδα, κοιμήθη εν Κυρίω σήμερα, Πέμπτη 13 Μαρτίου 2025, σε ηλικία 91 ετών. Γεννήθηκε στη Σαλμώνη Πύργου Ηλείας το 1934. Σπούδασε Φιλολογία και Θεολογία. Χειροτονήθηκε το 1964 Διάκονος και το 1965 Πρεσβύτερος. Εξελέγη και χειροτονήθηκε Μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως το 1974 ενώ Το 2004 κατεστάθη στην Ιερά Μητρόπολη Θεσσαλονίκης. Τον

Αύγουστου του 2023 παραιτήθηκε.

Για περισσότερο από μισό αιώνα, ως Επίσκοπος της Εκκλησίας μας, έδωσε την μαρτυρία με το λόγο, το έργο και τη στάση του η οποία διακρινόταν για την εντιμότητα και το ήθος.

Το Χρυσό Ιωβηλαίο του Γέροντος Μητροπολίτου Ανθίμου

Για τα πενήντα έτη (1974-2024) Αρχιερατικής διακονίας και προσφοράς του Μακαριστού πρώην Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης Ανθίμου, η τοπική Εκκλησία τον τίμησε με σεβασμό, αγάπη και χαρά. Παρουσία Αρχιερέων και προσκυνητών, τελέσθηκε στις 21 Ιουλίου 2024, στον Ιερό Ναό του Πολιούχου Αγίου Δημητρίου, πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία.

Κλήρος και λαός ευχαρίστησαν τον Μακαριστό για το ήθος, τη σύνεση και το όραμά του. Τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμος, ο οποίος αναφέρθηκε λεπτομερώς στο ιστορικό της παραίτησης του Μακαριστού Μητροπολίτου. **(Διαβάστε αναλυτικά: [Θεσσαλονίκη: Το Χρυσό Ιωβηλαίο του Γέροντος Μητροπολίτου Ανθίμου](#))**

**Η τελευταία Ποιμαντορική Εγκύκλιο του ως Ποιμενάρχης της
[Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης](#)**

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΡΧΕΙΟΥ: ΡΑΦΑΗΛ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Μια εβδομάδα μετά την αποδοχή της παραίτησης του από τη Διαρκή Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος την Παρασκευή **25 Αυγούστου 2023**, ο Μακαριστός [Μητροπολίτης](#) έδωσε στη δημοσιότητα την επιστολή της παραίτησης του προς τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμο μέσα από την τελευταία Ποιμαντορική Εγκύκλιο του ως Ποιμενάρχης της [Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης](#).

Στην Εγκύκλιο του, η οποία αναγνώστηκε κατά τη Θεία Λειτουργία της Κυριακής 3ης Σεπτεμβρίου 2023, ανήμερα της εορτής του Αγίου Ιερομάρτυρος Ανθίου Επισκόπου Νικομήδειας, και των Ονομαστηρίων του, ο Μακαριστός αναφέρθηκε στους λόγους της παραίτησής του και έκανε μια σύντομη αναδρομή στα πενήντα εννέα (59) χρόνια διακονίας του στην Εκκλησία.

*“Έφθασε, λοιπόν, και αυτή η εύλογημένη στιγμή, που σ’ας άπευθύνω με όλη την αγάπη του Χριστού, το καταληκτήριο αυτό Έγκύκλιο Μήνυμα. Μέσα από την καρδιά μου, εύχομαι, όλοι οι κληρικοί μας, οι μοναχοί και οι μοναχές, στους ιερούς Ναούς και στις ιερές Μονές μας να προοδεύουν πνευματικά και να οδηγούν τον εύσεβη και εύλογημένο λαό του Θεού σε δρόμους σωτηρίας, προσευχής, μετανοίας, καταλλαγής, ειρήνης, χαρᾶς, φιλανθρωπίας, αλληλεγγύης, καλωσύνης, συνεργασίας, ένότητας και αγάπης προς τον Χριστό, την Έκκλησία, την ξνδοξη πατρίδα μας, την Ελλάδα και την ελληνικωτάτη Μακεδονία μας. Προς όλους τους ἄρχοντες του τόπου μας: Κατὰ τὶς ὥρες τῶν φόβων καὶ τῶν δισταγμῶν, ὅταν οἱ «ἔξωθεν μάχαι καὶ οἱ ἔσωθεν φόβοι» θέτουν ὑπὸ δοκιμασία τὶς ἀντοχές μας, ἀκούομε τὴν φωνὴ τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς μαθητές του καὶ πρὸς ὅλους ἐμᾶς: «Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε». Ἡ ἀγάπη, ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ «ἡ πάντα νοῦν ὑπερέχουσα», ἡ κατὰ Χριστὸν οἰκοδομή, ἡ ἐνότητα καὶ ἡ ταπείνωση, εἴθε νὰ χαρακτηρίζη τὴν ζωὴ καὶ τὸ φρόνημα ὅλων ὅσοι βρίσκονται σὲ ὑπεύθυνες θέσεις διακονίας τοῦ λαοῦ μας, θέσεις πού καλοῦνται νὰ τὶς ἀντικρύζουν ὡς ἔπαλξη ἀγώνων καὶ θυσιῶν γιὰ εἰρήνη καὶ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια”, εἶχε ἀναφέρει μεταξὺ ἄλλων στὴν Εγκύκλιό του. **(Διαβάστε αναλυτικά: [Ο Μητροπολίτης Άνθιμος απευθύνεται στον κλήρο και στον λαό με την τελευταία Εγκύκλιο του ως Ποιμενάρχης της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης](#))***

Έντονη συγκίνηση στα 20α Ονομαστήρια του Θεσσαλονίκης Άνθιμου

© Rafail Georgiadis-ope.gr

Τα 20α ονομαστήρια του ως [Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης](#) εόρτασε την **Κυριακή 3 Σεπτεμβρίου** ο Μακαριστός κυρός Άνθιμος με άκρως συγκινητικές λατρευτικές εκδηλώσεις στον ιερό ναό του προστάτη και πολιούχου της συμπρωτεύουσας, Αγίου Δημητρίου. Ο εκδηλώσεις για τα Ονομαστήριά του ήταν ιδιαίτερα φορτισμένες συναισθηματικά, αφού ήταν οι αποχαιρετιστήριες μετά την υποβληθείσα προς την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος παραίτησή του

Για το έργο του και την προσφορά του Μακαριστού κυρού Ανθίμου στην τοπική Εκκλησία μίλησαν: Ο Πρωτοσύγκελλος της Μητροπόλεως Αρχιμανδρίτης Ιάκωβος Αθανασίου, εκπροσωπώντας τον ιερό κλήρο, ο Υπουργός Μακεδονίας Θράκης κ. **Ευστάθιος Κωνσταντινίδης**, ο Περιφερειάρχης Κεντρικής Μακεδονίας κ. **Απόστολος Τζιτζικώστας** και ο Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. **Κωνσταντίνος Ζέρβας**, ενώ την ποιμαντορική εγκύκλιο ανέγνωσε ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Μητροπόλεως, αρχιμ. **Φωτιος Ζαρζαβατσάκης**.

Ο Αρχιεπίσκοπος κ. Ιερώνυμος αναφέρθηκε στο γράμμα που του έστειλε ο Σεβασμιώτατος και έγραφε: «Ευχαριστώ τον Θεό για όσα μου προσέφερε» και συμπλήρωσε ο Αρχιεπίσκοπος: «Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε και όσα ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης** προσέφερε -καθόλη την διάρκεια της διακονίας του- στην Εκκλησία και αυτά ήταν πολλά». **(Διαβάστε αναλυτικά: [Φωτορεπορτάζ ope.gr: Έντονη συγκίνηση στα 20α ονομαστήρια του Θεσσαλονίκης Ανθιμου - Εναγκαλισμός από τον Αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο](http://www.ophore.gr))**

Το βιογραφικό του Μακαριστού Μητροπολίτη κυρού Ανθίμου

Ο Πα-να-γι-ώ-τα-τος Μη-τρο-πο-λί-της Θεσ-σα-λο-νί-κης κ. Άν-θι-μος (κα-τά κό-σμον Δι-ο-νύ-σι-ος) Ρούσ-σας τοῦ Δη-μη-τρί-ου, ἐ-γεν-νή-θη τό ἔ-τος 1934 στήν Σαλ-μώ-νη Πύρ-γου Ἡ-λεί-ας. Ἐ-πε-ρά-τω-σε τίς ἐ-γκύ-κλι-ες σπου-δές του τό 1952 ὁ-πό-τε καί ἐ-πέ-τυ-χε χω-ρι-στά στίς εἰ-σι-τή-ρι-ες ἐ-ξε-τά-σεις τῆς Φι-λο-σο-φι-κῆς καί τῆς Νο-μι-κῆς Σχο-λῆς τοῦ Πα-νε-πι-στη-μί-ου Ἀ-θη-νῶν. Ἐ-πέ-λε-ξε τήν Φι-λο-σο-φι-κή Σχο-λή τῆς ὁ-ποί-ας ἔ-λα-βε τό πτυ-χί-ο τό 1957, ὑ-πη-ρέ-τη-σε δέ ὡς ἄ-μι-σθος βο-η-θός τῆς ἔ-δρας τῆς Βυ-ζα-ντι-νῆς Φι-λο-λο-γί-ας. Ἐ-ξε-πλή-ρω-σε τίς στρα-τι-ω-τι-κές του ὑ-πο-χρε-ώ-σεις, ὑ-πη-ρε-τή-σας ὡς ἔ-φε-δρος ἄ-ξι-ω-μα-τι-κός στήν Ἑλ-λη-νι-κή Ἀ-ε-ρο-πο-ρί-α. Ταυ-τό-χρο-να ἐ-νε-γρά-φη στήν Θε-ο-λο-γι-κή Σχο-λή τοῦ Πα-νε-πι-στη-μί-ου Ἀ-θη-νῶν τῆς ὁ-ποί-ας ἔ-λα-βε τό πτυ-χί-ον τό 1963. Ἦ-δη ἀ-πό τό 1959

ύπη-ρε-τοῦ-σε ὡς Φι-λό-λο-γος κα-θη-γη-τής στόν Ἐκ-παι-δευ-τι-κό Ὀρ-γα-νι-σμό τῆς «Ἑλ-λη-νι-κῆς Παι-δεί-ας» ὅ-που χρη-μά-τι-σε καί Δι-ευ-θυ-ντῆς τοῦ Γυ-μνα-σί-ου της. Χει-ρο-το-νή-θη-κε δι-ά-κο-νος τό 1964 ἀ-πό τόν Σεβ. Μη-τρο-πο-λί-τη Θή-ρας Γα-βρι-ήλ καί πρε-σβύ-τε-ρος ὑ-πό τοῦ ἰ-δί-ου ἀρ-χι-ε-ρέ-ως τό 1965 ὁ-πό-τε καί ἔ-λα-βε τό ὁ-φί-κ-κι-ον τοῦ Ἀρ-χι-μαν-δρί-του. Δι-ο-ρί-στη-κε Προ-ϊ-στά-με-νος στόν Ἱ-ε-ρό Να-ό Ἀ-γί-ου Βα-σι-λεί-ου τῆς ὁ-δοῦ Με-τσό-βου Ἀ-θη-νῶν, ὅ-που πα-ρέ-μει-νε μέ-χρι τό 1974. Ἡ Ἱ-ε-ρά Σύ-νο-δος τοῦ ἀ-νέ-θε-σε ἀ-μέ-σως τήν σύ-ντα-ξη τοῦ ἐ-ποι-κο-δο-μη-τι-κοῦ φυλ-λα-δί-ου « Φω-νή Κυ-ρί-ου» τό ὁ-ποῖ-ο δι-ηύ-θυ-νε γι-ά ἔ-ξι χρό-νι-α. Τό 1966 πα-ραι-τεῖ-ται ἀ-πό τῆς θέ-σε-ως του ὡς κα-θη-γη-τοῦ καί το-πο-θε-τεῖ-ται Δι-ευ-θυ-ντῆς Κη-ρύ-γμα-τος στήν Ἀ-πο-στο-λι-κή Δι-α-κο-νί-α.

Τό 1968 ὁ τό-τε ἀρ-χι-μαν-δρί-της Ἄν-θι-μος Ρού-σ-σας δι-ο-ρί-ζε-ται ἀ-πό τήν Ἱ-ε-ρά Σύ-νο-δο Δι-ευ-θυ-ντῆς τοῦ Φοι-τη-τι-κοῦ Θε-ο-λο-γι-κοῦ Οἰ-κο-τρο-φεί-ου, προ-ε-τοι-μά-ζο-ντας ἀ-πό ἐ-κεῖ πολ-λές γε-νε-ές θε-ο-λό-γων καί κλη-ρι-κῶν τῆς Ἐκ-κλη-σί-ας. Τήν θέ-ση αὐ-τή κρά-τη-σε μέ-χρι τήν εἰς ἐ-πί-σκο-πον προ-α-γω-γὴν του τό 1974. Ἐ-πί πλέ-ον ἀ-πό τό 1968 ἀ-να-λαμ-βά-νει τήν εὐ-θύ-νη τῶν ἐκ-δό-σε-ων καί τοῦ Τυ-πο-γρα-φεί-ου τῆς Ἀ-πο-στο-λι-κῆς Δι-α-κο-νί-ας ἐ-πι-τυγ-χά-νο-ντας σο-βα-ρές καί πο-λυ-τε-λεῖς ἐκ-δό-σεις. Τό 1971 ἡ Ἱ-ε-ρά Σύ-νο-δος τοῦ ἀ-να-θέ-τει τήν με-τα-τρο-πή καί προ-ε-τοι-μα-σί-α τοῦ κτι-ρί-ου τῶν Ὑ-πη-ρε-σι-ῶν της κα-θώς καί τοῦ Συ-νο-δι-κοῦ Με-γά-ρου, ὅ-που μέ-χρι σή-με-ρα στε-γά-ζε-ται. Τό ἴ-δι-ο ἔ-τος 1971 , ἐ-ορ-τά-σθη-κε ἡ Ἐ-θνι-κή 150ετηρίδα καί ἡ Ἱ-ε-ρά Σύ-νο-δος ἀ-να-θέ-τει πάλι στόν ἀρ-χιμ. Ἄν-θι-μο Ρού-σ-σα τήν εὐ-θύ-νη γι-ά τήν ἐκ-κλη-σι-α-στι-κή συμ-με-το-χή στόν ἐ-ορ-τα-σμό κα-θώς καί τήν ἐ-κτέ-λε-ση προ-γράμ-μα-τος φι-λο-ξε-νί-ας-ξε-να-γή-σε-ως τῶν ἀ-φι-χθέ-ντων ἐκ-προ-σώ-πων των ἀ-νά τόν κό-σμο Ὀρ-θο-δό-ξων Ἐκ-κλη-σι-ῶν. Τόν Μά-ι-ο τοῦ 1972 ἐκ-προ-σω-πεῖ τήν Ἐκ-κλη-σί-α τῆς Ἑλ-λά-δος στήν ἐ-κλο-γή καί ἐν-θρό-νι-ση τοῦ Πα-τρι-άρ-χου Βουλ-γα-ρί-ας Μα-ξί-μου.

Εκλογή του ὡς Μη-τρο-πο-λι-της Α-λε-ξαν-δρου-πο-λε-ως, Τρα-ι-α-νου-πο-λε-ως και Σα-μο-θρα-κης

Το 1974 στις 13 Ι-ου-λί-ου, ε-κλέ-γε-ται ἀ-πο την Ι-ε-ρά Σύ-νο-δο της Ι-ε-ραρ-χί-ας Μη-τρο-πο-λί-της Α-λε-ξαν-δρου-πό-λε-ως Τρα-ι-α-νου-πό-λε-ως και Σα-μο-θρά-κης. Ἡ χει-ρο-το-νία του ε-γι-νε στις 14 Ι-ου-λι-ου 1974 στον Ι-ε-ρο Να-ο του Α-γί-ου Βα-σι-λεί-ου της ο-δοῦ Με-τσο-βου, ἀ-πο τον Σεβ. Μη-τρο-πο-λι-τη Θη-ρας Γα-βρι-ηλ. Συλ-λει-τούρ-γη-σαν και πα-ρευ-ρε-θη-σαν οι αρ-χι-ε-ρεῖς: Γυ-θεί-ου, Δρα-μας, Με-σο-γαί-ας, Κο-ζα-νης, Μα-ντι-νεί-ας, Ρο-δου, Καρ-πα-θου, Και-σα-ρι-α-νης και ο το-τε Ε-πι-σκο-πος Αν-δρού-σης Α-να-στα-σι-ος, νυν

Αρ-χι-ε-πι-σκο-πος Αλ-βα-νι-ας.

• Ο ενθρονιστήριος λόγος

Στίς 30 Ἰ-ου-λί-ου 1974 ἐν-θρο-νί-ζε-ται στήν Ἀ-λε-ξαν-δρου-πό-λη. Στόν ἐν-θρο-νι-στή-ρι-ο Λό-γο τοῦ ἁ-να-φέ-ρει χα-ρα-κτη-ρι-στι-κά:

«-.-. ἐν φό-βῳ καὶ συ-ναι-σθή-σει βα-ρεί-ας εὐ-θύ-νης, ἤλ-θον σή-με-ρον πρὸς ὑ-μᾶς. Ὁ-μῶς ἁ-δελ-φοί μου, “οὐκ ἤλ-θον δι-α-κο-νη-θή-ναι, ἀλ-λὰ δι-α-κο-νή-σαι”. Με-γα-λύ-νω τὸ Ὁ-νο-μα τοῦ Θε-οῦ, ὅ-τι τῇ Ἐ-κεί-νου χά-ρι-τι καὶ δυ-νά-μει εἰ-σέρ-χο-μαι σή-με-ρον εἰς τὴν πό-λιν ταύ-την, τὸν κα-θα-ρὸν καὶ ἁ-μι-γῆ τῆς Θρά-κης Πα-ρά-δει-σον. Πε-ρὶ τῆς Ἀ-λε-ξαν-δρου-πό-λε-ως καὶ τῆς πε-ρι-βαλ-λού-σης ταύ-την ἐ-παρ-χί-ας πολ-λὰ ἤ-κου-σα πα-ρὰ πολ-λῶν ἐν τῇ πρω-τευ-ού-σῃ ἁ-δελ-φῶν, ἁ-φο-ρῶ-ντα εἰς τὰς φυ-σι-κὰς τοῦ ἰ-ε-ροῦ τού-του τό-που καλ-λο-νάς, μά-λι-στα δὲ εἰς τὴν εὐ-γέ-νει-αν, τὸ ἥ-θος καὶ τὴν πνευ-μα-τι-κὴν καλ-λι-έρ-γει-αν τῶν κα-τοί-κων, ὅ-περ καὶ σπου-δαι-ό-τε-ρον πά-ντων θε-ω-ρῶ.-.-.».

30 ἔ-τη ἀρ-χι-ε-ρα-τεί-ας στήν Ἰ-ε-ρά Μη-τρό-πο-λη Ἀ-λε-ξαν-δρου-πό-λε-ως

Κα-τά τὰ τρι-ά-ντα ἔ-τη τῆς ἀρ-χι-ε-ρα-τεί-ας του στήν Ἰ-ε-ρά Μη-τρό-πο-λη Ἀ-λε-ξαν-δρου-πό-λε-ως, δι-ωρ-γά-νω-σε ὑ-πο-δει-γμα-τι-κὰ τὸ λα-τρευ-τι-κό, τὸ κη-ρυ-κτι-κὸ καὶ τὸ φι-λαν-θρω-πι-κὸ ἔρ-γο τῆς Μη-τρο-πό-λε-ως. Ἐ-με-ρί-μνη-σε ὥ-στε νὰ ἔ-χουν ὅ-λα τὰ χω-ρι-ὰ καὶ οἱ οἰ-κι-σμοὶ ἐ-φη-με-ρί-ους ἁ-ξί-ους τῆς ἀ-πο-στο-λῆς των. Ἐ-κτι-σε ἐκ θε-με-λί-ων μὲ προ-σω-πι-κὴ του φρο-ντί-δα 35 νέ-ες Ἐκ-κλη-σί-ες ποὺ εὐ-ρί-σκο-νται ὅ-λες σὲ λει-τουρ-γί-α. Ἐ-πὶ μί-α 30ετία 4 - 5 ἀρ-χι-μαν-δρῆ-τες ἰ-ε-ρο-κή-ρυ-κες καὶ πλεῖ-στοι ἐ-φη-μέ-ρι-οι θε-ο-λό-γοι, κη-ρύ-σσουν καὶ ἐ-ξο-μο-λο-γοῦν στὰ χω-ρι-ὰ καὶ στίς πό-λεις.

Ἐ-να ξε-χω-ρι-στὸ ἔρ-γο τοῦ Μη-τρο-πο-λί-του Ἀν-θί-μου εἶ-ναι ἡ θε-με-λί-ω-ση καὶ ἡ ἁ-νέ-γερ-ση δύ-ο νέ-ων ἰ-ε-ρῶν Μο-νῶν στὸν Ἑ-βρο. Ἡ Ἰ-ε-ρά Μο-νὴ Κοι-μή-σε-ως τῆς Θε-ο-τό-κου, γνω-στὴ ὡς «Πα-να-γί-α τοῦ Ἑ-βρου» μὲ 45 μο-να-χὲς σή-με-ρα καὶ ὑ-πο-δει-γμα-τι-κὴ μο-να-στι-κὴ ζω-ή, στήν πε-ρι-ο-χὴ τῆς Μά-κρης. Ἡ Ἰ-ε-ρά Μο-νὴ τοῦ ἁ-γί-ου Ἰ-ω-άν-νου τοῦ Θε-ο-λό-γου στὸ Ἀ-ε-το-χώ-ρι Ἑ-βρου μὲ 15 ἐγ-γε-γραμ-μέ-νους ἰ-ε-ρο-μο-νά-χους. Δι-α-θέ-τει ξε-νῶ-να 50 ἐ-πι-σκε-πτῶν καὶ συ-νε-δρι-α-κὸ κέ-ντρο ποὺ ἤ-δη χρη-σι-μο-ποι-εῖ-ται.

Δι-ωρ-γά-νω-σε καὶ ἐ-λει-τούρ-γη-σε τὸ Ἐκ-κλη-σι-α-στι-κὸ Μου-σεῖ-ο Ἀ-λε-ξαν-δρου-πό-λε-ως ποὺ με-τὰ ἁ-πὸ 15 χρό-νι-α λει-τουρ-γί-ας

ἀ-να-συ-γκρο-τή-θη-κε ἐ-πὶ ἐ-πι-στη-μο-νι-κῆς μου-σει-ο-λο-γι-κῆς βά-σε-ως, πά-ντο-τε στὸ κτί-ρι-ο τῆς Λε-ο-ντα-ρι-δεί-ου Σχο-λῆς μὲ εὐ-ρω-πα-ϊ-κὸ πρό-γραμ-μα.

Ἀπὸ τὸ 1974 ἀνελλειπῶς ἐκδίδει τὸ γνωστὸ διμηνιαῖο ἐκκλησιαστικὸ περιοδικὸ «ΓΝΩΡΙΜΙΑ», τοῦ ὁποῖου καὶ ἐπιμελεῖται προσωπικῶς.

• Φιλανθρωπικὴ δράση

Στὸν το-μέ-α τῆς Φι-λαν-θρω-πί-ας ἀ-νή-γει-ρε ἐκ θε-με-λί-ων καὶ λει-τούρ-γη-σε ὑ-πὸ τὴν ἀ-κά-μα-τη μέ-ρι-μνά του τὰ ἐ-ξῆς ἱ-δρύ-μα-τα:

Τὸ Σταυ-ρί-δει-ο Ἑκ-κλη-σι-α-στι-κὸ Μα-θη-τι-κὸ Οἰ-κο-τρο-φεῖ-ο Ἀρ-ρέ-νων «Ὁ ἅ-γι-ος Στέ-φα-νος» ду-νά-με-ως 70 κλι-νῶν.

Τὸ Σταυ-ρί-δει-ο ἱ-δρυ-μα χρο-νί-ως πα-σχό-ντων «Ὁ ἅ-γι-ος Κυ-πρι-α-νός», ду-νά-με-ως 115 κλι-νῶν. Πρό-κει-ται γι-ὰ ἕ-να πρό-τυ-πο νο-ση-λευ-τή-ρι-ο ἀ-νι-ά-των μὲ τε-ρά-στι-α προ-σφο-ρὰ στὴν ευ-ρύ-τε-ρη πε-ρι-ο-χὴ τῆς Θρά-κης.

Τὸ Ἑ-νο-ρι-α-κὸ Κέ-ντρο τοῦ ἀ-γί-ου Ἑ-λευ-θε-ρί-ου Ἀ-λε-ξαν-δρου-πό-λε-ως μὲ συ-σσί-τι-ο γι-ὰ ἀ-πό-ρους κα-τοί-κους τῆς πε-ρι-ο-χῆς.

Ἦ-δη δὲ ἀ-πο-πε-ρα-τώ-νε-ται τὸ νέ-ο Νι-άρ-χει-ο ἱ-δρυ-μα πε-ρι-θάλ-ψε-ως ἐ-γκα-τα-λε-λει-μέ-νων παι-δι-ῶν καὶ ἀ-γά-μων μη-τέ-ρων «Ὁ ἅ-γι-ος Στυ-λι-α-νός», μὲ δω-ρε-ὰ τοῦ ἱ-δρύ-μα-τος «Σταῦ-ρος Νι-άρ-χος».

Ἑ-πί-σης κα-τὰ τὴν τρι-α-ντα-κο-ντα-ε-τῇ Ἀρ-χι-ε-ρα-τεί-α του φρό-ντι-σε γι-ὰ τὴν συ-ντή-ρη-ση καὶ ἀ-να-βά-θμι-ση τῶν ἐ-ξῆς προ-ὔ-ο-παρ-χό-ντων φι-λαν-θρω-πι-κῶν δο-μῶν:

ἱ-ω-α-κεί-μει-ο Γη-ρο-κο-μεῖ-ο ду-νά-με-ως 68 κλι-νῶν. Δε-δο-μέ-νης τῆς πα-λαι-ό-τη-τος τῶν ἐ-γκα-τα-στά-σε-ῶν του, τῶν αὐ-ξα-νο-μέ-νων ἀ-να-γκῶν καὶ μὲ τὴν προ-ο-πτι-κὴ τῆς ἀ-να-βα-θμί-σε-ως τῶν ὑ-πη-ρε-σι-ῶν του, ὁ Πα-να-γι-ώ-τα-τος ἔ-χει ἀ-πὸ και-ροῦ ἐ-ξα-σφα-λί-σει τὸ οἰ-κό-πε-δο, ἀρ-χι-τε-κτο-νι-κὴ με-λέ-τη καὶ ἔ-θε-σε τὴν βά-ση γι-ὰ τὴν ἐ-ξα-σφά-λι-ση χρη-μα-το-δο-τή-σε-ως γι-ὰ τὴν ἀ-νέ-γερ-ση νέ-ου ἱ-ω-α-κει-μεί-ου Γη-ρο-κο-μεί-ου.

Τὸ «Τα-μεῖ-ο Εὐ-ποι-ί-ας» γι-ὰ βο-η-θή-μα-τα σὲ ἀ-πό-ρους καὶ ἀ-σθε-νεῖς καθ' ὅ-λη τὴ δι-άρ-κει-α τοῦ χρό-νου.

Μα-θη-τι-κὲς Ἑκ-κλη-σι-α-στι-κὲς Κα-τα-σκη-νώ-σεις μὲ 450 – 500 παι-δι-ὰ κά-θε κα-λο-καῖ-ρι στὶς μό-νι-μες ἐ-γκα-τα-στά-σεις τῆς Μά-κρης. Μὲ στό-χο τὸν ἐκ-συγ-χρο-νι-σμὸ τῶν ἐ-γκα-τα-στά-σε-ων καὶ τὴν δι-εύ-ρυν-ση τῶν

ἰ-ε-ρα-πο-στο-λι-κῶν δυ-να-το-τή-των, πρὸ ἔ-τους ἀ-νή-γει-ρε δι-ώ-ρο-φο κτί-σμα μὲ ὑ-πό-γει-ο, ὡς Κέ-ντρο Συ-να-ντή-σε-ως Νέ-ων καὶ Κα-τα-σκη-νω-τῶν, μὲ πλήρως ἐξοπλισμένη κουζίνα καὶ τραπεζαρία στὸ ἰσόγειο, αἴθουσα συνεδρίων καὶ διαλέξεων στὸν ὄροφο καὶ χώρους ἀναψυχῆς στὸ ὑπόγειο.

Ὅ-λα τὰ ἀ-νω-τέ-ρω ἔρ-γα ἔ-χουν σχε-δι-α-σθεῖ μὲ τὸ προ-σω-πι-κὸ ἐν-δι-α-φέ-ρον τοῦ Πα-να-γι-ω-τά-του καὶ ἔ-χουν ἐ-κτε-λε-σθεῖ μὲ αὐ-τε-πι-στα-σί-α.

• **Τα τε-λευ-ταί-α υ-πὸ α-πο-πε-ρά-τω-ση ἔρ-γα**

Τὰ τε-λευ-ταῖ-α ὑ-πὸ ἀ-πο-πε-ρά-τω-ση ἔρ-γα τοῦ Πα-να-γι-ω-τά-του στὴν Ἀ-λε-ξαν-δρού-πο-λη εἶ-ναι τὰ ἑ-ξῆς:

Ὁ με-γά-λος δι-ώ-ρο-φος ἐ-νο-ρι-α-κὸς Να-ὸς Ὑ-ψώ-σε-ως Τι-μί-ου Σταυ-ροῦ – Νέ-α Κο-σμο-σώ-τη-ρα Φε-ρῶν Ἑ-βρου, εἰς ἀ-ντι-κα-τά-στα-ση τοῦ μέ-χρι σή-με-ρα χρη-σι-μο-ποι-ου-μέ-νου Βυ-ζα-ντι-νοῦ μνη-μεί-ου τῆς Πα-να-γί-ας Κο-σμο-σω-τή-ρας τοῦ 12ου αἰ.

Ὁ ἱ-ε-ρὸς Να-ὸς Πά-ντων τῶν Θρα-κῶν Ἀ-γί-ων στὸν πε-ρί-βο-λο τῆς ἱ-ε-ρᾶς Μο-νῆς Ἀ-ε-το-χω-ρί-ου.

Τὸ «ΑΝ-ΘΙ-ΜΕΙ-Ο» Πο-λι-τι-στι-κὸ Κέ-ντρο. Ἑ-να ση-μα-ντι-κὸ ἔρ-γο ποὺ κτί-ζε-ται σὲ ἰ-δι-ό-κτη-το οἰ-κό-πε-δο τῆς Μη-τρο-πό-λε-ως μὲ πρό-γραμ-μα τοῦ Γ΄ Κ.Π.Σ. καὶ προ-ὑ-πο-λο-γι-σμὸ πε-ρί-που 2,2 ἐ-κα-τομ-μύ-ρι-α Εὐ-ρώ.

Στὸν το-μέ-α τῆς ἐκ-κλη-σι-α-στι-κῆς τέ-χνης καὶ πο-λι-τι-στι-κῆς κλη-ρο-νο-μι-ᾶς λει-τουρ-γοῦν στὴν ἱ-ε-ρὰ Μο-νὴ Πα-να-γί-ας τοῦ Ἑ-βρου ἐρ-γα-στή-ρι-α Κη-ρο-πλα-στι-κῆς, ἱ-ε-ρορ-ρα-πτι-κῆς καὶ Ἀ-γι-ο-γρα-φί-ας, ἐ-νῶ ἀ-πὸ τὸ 2002 ἱ-δρυ-σε τὸ Ἐκ-κλη-σι-α-στι-κὸ Ἱ-δρυ-μα κοι-νω-νι-κῆς καὶ πο-λι-τι-στι-κῆς Προ-σφο-ρᾶς «ὁ ἄ-γι-ος Ἰ-ω-σήφ», στὸ ὁ-ποῖ-ο λει-τουρ-γεῖ μὲ με-γά-λη ἐ-πι-τυ-χί-α Ξυ-λο-γλυ-πτι-κὸ ἐρ-γα-στή-ρι-ο.

Αγώνες για τον Ἑβρο

Ο Μακαριστὸς κυρὸς Ἀν-θι-μος, δι-ε-τέ-λε-σε **Το-πο-τη-ρη-τής τῆς ἱ-ε-ρᾶς Μη-τρο-πό-λε-ως Δι-δυ-μο-τεί-χου, Ὁ-ρε-στι-ά-δος καὶ Σου-φλί-ου ἀ-πὸ τό 1986 μέ-χρι τό 1989.** Ἐ-ξε-προ-σώ-πη-σε τὴν Ἐκ-κλη-σί-α της Ἑλ-λά-δος στίς ἐ-ορ-τές Κυ-ρίλ-λου καὶ Με-θο-δί-ου στό Βα-τι-κα-νὸ το 1985, καὶ στήν ἐν-θρό-νι-ση τοῦ Ἀρ-χι-ε-πι-σκό-που τῆς Κα-ντερ-βου-ρί-ας τῆς Ἀγ-γλι-κα-νι-κῆς Ἐκ-κλη-σί-ας τό 1991. Συμ-με-τέ-σχε σέ ἐ-πί-ση-μες ἀ-πο-στο-λές στό ἐ-ξω-τε-ρι-κὸ, ὅ-πως αὐ-τὴ στὴν Μό-σχα τὸ 2001 καὶ σέ ἰ-ε-ραρ-χι-κές Συ-νά-ξεις στό Οἰ-κου-με-νι-κὸ

Πα-τρι-αρ-χεῖ-ο. Δι-ο-ρί-στη-κε ἐκ-πρό-σω-πος τῆς Ἐκ-κλη-σί-ας στό Ἑ-θνι-κό συμ-βού-λι-ο Ρά-δι-ο-τη-λε-ο-ρα-σε-ως μέ-χρι τή δι-ά-λυ-σῆ του τόν Ὀ-κτώ-βρι-ον τοῦ 1993. Κα-τά γε-νι-κή ὁ-μο-λο-γί-α, ἡ ἐ-πί-λυ-ση τοῦ ἐκ-κλη-σι-α-στι-κοῦ ζη-τή-μα-τος πού προ-έ-κυ-ψε ἀ-πό τήν δι-α-μά-χη Ἐκ-κλη-σί-ας καί Πο-λι-τεί-ας τόν χει-μῶ-να τοῦ 1987 μέ ἀ-φορ-μή τήν ἐκ-κλη-σι-α-στι-κή Πε-ρι-ου-σί-α, ὁ-φεί-λε-ται στούς χει-ρι-σμούς τοῦ τό-τε Μη-τρο-πο-λί-του Ἀ-λε-ξαν-δρου-πό-λε-ως Ἀν-θί-μου Ρού-σα. Τò ἔ-τος 2000 ὠ-ρί-σθη-κε ὑ-πεύ-θυ-νος τῆς δι-ορ-γα-νώ-σε-ως τῆς με-γά-λης λα-ο-συ-νά-ξε-ως τῆς Θε-σα-λο-νί-κης γι-ὰ τὸ ζή-τη-μα τῶν ταυ-το-τή-των, ἀ-πο-στο-λῇ πού ἔ-φε-ρε εἰς πέ-ρας μέ με-γά-λη ἐ-πι-τυ-χί-α.

Ὁ Μακαριστός ταύ-τι-σε τὴν ζω-ὴ του μέ τὴν ζω-ὴ τῶν κα-τοί-κων τοῦ Ἑ-βρου καὶ ἀ-νε-δεί-χθη ὁ γνη-σι-ώ-τε-ρος, ὁ κα-ταλ-λη-λό-τε-ρος καὶ ὁ μο-νι-μώ-τε-ρος κή-ρυ-κας τῶν ἀ-να-γκῶν καὶ τῶν προ-βλη-μά-των ὅ-λου τοῦ λα-οῦ τῆς Θρά-κης. Μὲ ὁ-μι-λί-ες, πα-ρα-στά-σεις, συ-νε-ντεύ-ξεις, δι-α-μαρ-τυ-ρί-ες καὶ ἔ-ντυ-πες ἐκ-δό-σεις κα-τέ-στη-σε γνω-στὰ τὰ αἰ-τή-μα-τα τῶν συ-μπα-τρι-ω-τῶν μας στὸ Κρά-τος, στὸν πο-λι-τι-κὸ κό-σμο καὶ σ' ὅ-λη τὴν κοι-νὴ ἐλ-λη-νι-κὴ γνῶ-μη.

Ἡ Ἀ-λε-ξαν-δρού-πο-λη καὶ ὁ Ἑ-βρος ὁ-φεί-λουν τὴν ἵ-δρυ-ση καὶ τὴν λει-τουρ-γία τῆς Ἰ-α-τρι-κῆς Σχο-λῆς τοῦ Δη-μο-κρι-τείου Πα-νε-πι-στη-μίου στον Μακαριστό Μητροπολίτη. Ἀ-πὸ τὸ 1975 καὶ ἐ-πὶ δώ-δε-κα χρό-νια καὶ πλέ-ον ἐ-κρά-τη-σαν οἱ ἀ-γῶ-νες αὐ-τοί. Ἡ ἱ-στο-ρι-κή πο-ρεία τοῦ λα-οῦ τοῦ Ἑ-βρου, οἱ ἀ-περ-γεῖ-ες, τὰ δη-μο-σι-εύ-μα-τα, ἡ ἀ-νοι-κτὴ ἐ-πι-στο-λή στὸν κ. Κα-ρα-μαν-λὴ πού δη-μο-σι-εύ-θη-κε στὸ “ΒΗ-ΜΑ” καὶ στήν «ΚΑ-ΘΗ-ΜΕ-ΡΙ-ΝΗ», τὰ ψη-φί-σμα-τα, τὰ συν-θή-μα-τα, τὰ φέ-ιγ-βο-λάν, οἱ ἀ-πο-φά-σεις, οἱ κα-ταγ-γελ-λί-ες εἶ-ναι ὅ-λα βγαλ-μέ-να ἀ-πὸ τὴν γρα-φί-δα του καὶ τὴν καρ-δι-ά του. Ἀ-γω-νί-στη-κε πει-σμα-τι-κά γι-ὰ τὴν ἔ-λευ-ση τῶν Φοι-τη-τῶν Ἰ-α-τρι-κῆς ἀ-πὸ τὴν Θεσ-σα-λο-νί-κη στήν Ἀ-λε-ξαν-δρού-πο-λη καὶ ἐ-δι-και-ώ-θη-κε. Πα-ρε-νέ-βη καὶ συ-νε-τέ-λε-σε στήν θε-με-λί-ω-ση καὶ ἀ-νέ-γερ-ση τοῦ κτι-ρίου τῶν πρα-κτι-νι-κῶν ὀ-πι-σθεν τοῦ Νο-σο-κο-μείου. Δι-έ-θε-σε ὅ-χι μό-νο εἰ-δι-κό κτί-ρι-ο, ἀλ-λά καὶ τὸν ὑ-πό-γει-ο Να-ὸ τοῦ ἀ-γίου Νε-κτα-ρίου γι-ὰ τὴν δι-ευ-κό-λυν-ση τῶν φοι-τη-τῶν τῆς Ἰ-α-τρι-κῆς. Τὸ ἱ-δι-ο ἀ-γω-νί-στη-κε γι-ὰ τὴν ἀ-νέ-γερ-ση τοῦ με-γά-λου Πα-νε-πι-στη-μι-α-κοῦ Νο-σο-κο-μείου πού ἤ-δη λει-τουρ-γεῖ. Ὁ Μη-τρο-πο-λί-της Ἄν-θι-μος κα-τῶρ-θω-σε νὰ συ-νε-γεί-ρη ὁ-λους τοὺς ἄρ-χο-ντες τοῦ τό-που καὶ τὸ λα-ὸ στὴ δι-εκ-δί-κη-ση τῶν αἰ-τη-μά-των τους. Ἀ-νέ-βη-κε πολ-λὲς φο-ρὲς στὰ μπαλ-κό-νια γι-ὰ νὰ φω-νά-ξη «Ξύ-πνα λα-έ τοῦ Ἑ-βρου γι-ὰ νὰ δι-εκ-δι-κή-σεις τὰ δί-και-ά σου». Γι-ὰ τοὺς ἐ-μπό-ρους καὶ τοὺς ἐ-πι-χει-ρη-μα-τί-ες, γι-ὰ τοὺς ἀ-γρό-τες καὶ τοὺς ἐρ-γά-τες, γι-ὰ τοὺς ἀ-νέρ-γους καὶ μι-κρο-ε-παγ-γελ-μα-τί-ες ἔ-πρα-ξε καὶ πράτ-τει ὅ,τι εἶ-ναι ду-να-τό. Σὲ κά-θε ἐ-πί-σκε-ψη Πρω-θυ-πουρ-γοῦ, Ὑ-πουρ-γοῦ ἢ ἄλ-λου κυ-βερ-νη-τι-κοῦ πα-ρά-γο-ντα θέ-τει τὰ προ-βλή-μα-τα τοῦ τό-που ἄ-με-σα καὶ πρα-κτι-κά.

Ἑ-να ση-μα-ντι-κώ-τα-το ση-μεῖ-ο τῆς προ-σφο-ρᾶς τοῦ Μακαριστοῦ εἶ-ναι τὸ πνεῦ-μα τῆς ἐ-νό-τη-τος πού καλ-λι-έρ-γη-σε σὲ ὅ-λα τὰ ἐ-πί-πε-δα τῆς το-πι-κῆς κοι-νω-νί-ας τοῦ Ἑ-βρου. Ἐ-πὶ τρι-ά-ντα χρό-νια ἡ συ-νερ-γα-σία τοῦ Μακαριστοῦ μὲ τοὺς Βου-λευ-τὲς τοὺς Νο-μάρ-χες, τοὺς Στρα-τη-γούς, τοὺς Δη-μάρ-χους, τοὺς Κοι-νο-τάρ-χες, καὶ ὁ-λους τοὺς πα-ρά-γο-ντες τοῦ τό-που ὑ-πῆρ-ξε ὑ-πο-δει-γμα-τι-κή. Ἡ πα-ρου-σία του στὸ Στρα-τὸ ἐ-νι-σχύ-ει πά-ντο-τε τὸ ἐ-θνι-κὸ καὶ πα-τρι-ω-τι-κὸ φρό-νη-μα.

Εἰ-δι-κὰ γι-ὰ τὴ Σα-μο-θρά-κη τὸ ἐν-δι-α-φέ-ρον ὑ-πῆρ-ξε ἀ-μέ-ρι-στο. Ἀ-νή-γη-ρε Ἐ-πι-σκο-πεῖ-ο τὸ ὁ-ποῖ-ο φι-λο-ξε-νεῖ ὁ-λους ὅ-σοι γι-ὰ ποι-μα-ντι-κοὺς λό-γους με-τα-βαί-νουν στὸ νη-σί, ἀ-πο-πε-ρά-τω-σε Να-οὺς, ἀ-νε-καί-νι-σε καὶ ἐ-πε-ξέ-τει-νε ἄλ-λους, πα-ρέ-λα-βε καὶ ἐ-νοι-κο-κύ-ρευ-σε τὸ Με-τό-χι τοῦ ἀ-γίου Ἀ-θα-να-σίου Ἀ-λω-νί-ων. Ση-μα-ντι-κώ-τα-το ζή-τη-μα γι-ὰ τὴν Ἰ-ε-ρὰ Μη-τρό-πο-λη Ἀ-λε-ξαν-δρου-πό-λε-ως καὶ εἰ-δι-κώ-τε-ρα γι-ὰ τὴν Σα-μο-θρά-κη ἦ-ταν ἡ ἐ-πί-ση-μη ἀ-να-κή-ρυ-ξη τῶν Πέ-ντε Νε-ο-μαρ-τύ-ρων ἐκ Σα-μο-θρά-κης ὡς

ἀ-γί-ων τῆς Ὁρ-θο-δό-ξου Ἐκ-κλη-σί-ας.

Οἱ ἀ-γῶ-νες του καί οἱ ἀ-γω-νί-ες του γι-ά τήν Θρά-κη εἶ-ναι πα-νελ-λη-νί-ως γνω-στοί. Αλησμόνητος μένει ο αγώνας του και για τα δίκαια της Εκκλησίας.

Ὁ Μακαριστός Μη-τρο-πο-λί-της πρώην Θεσ-σα-λο-νί-κης κυρός Ἀν-θι-μος εἶ-ναι ἕ-νας ἀ-πὸ τοῦς πο-λυ-γρα-φο-τέ-ρους συγ-χρό-νους ἱ-ε-ράρ-χες, κα-θὼς συ-νέ-γρα-ψε καί ἐ-ξέ-δω-σε δε-κα-τρί-α (13) πο-λυ-σέ-λι-δα βι-βλί-α καί δέ-κα ὀ-κτώ (18) με-λέ-τες, ἀ-κο-λου-θί-ες καί ἄρ-θρα ἐκ-κλη-σι-α-στι-κῶν, θε-ο-λο-γι-κῶν καί ἐ-θνι-κῶν θε-μά-των.

Εκλογή του ως Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης

Τῇ Δευ-τέ-ρα 26 Ἀ-πρι-λί-ου 2004 ἡ σε-πτή ἱ-ε-ραρ-χί-α τῆς Ἐκ-κλη-σί-ας τῆς Ἑλ-λά-δος τόν ἐ-ξέ-λε-ξε Μη-τρο-πο-λί-τη Θεσ-σα-λο-νί-κης ὡς δι-ά-δο-χο τοῦ Μα-κα-ρι-στοῦ Μη-τρο-πο-λί-του Θεσ-σα-λο-νί-κης Πα-ντε-λε-ή-μο-νος Β'. Ἡ ἐν-θρό-νι-ση του πραγματοποιήθηκε τήν Παρασκευή στίς **18 Ἰουνίου 2004**.

